

РЕШЕНИЕ

№ 21839

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5475** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. И. К. с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0262-000048/02.05.2024г., издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР С., РУ Е. П.-З. В. Д., с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т.2 а, б.“б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка– прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца.

Жалбоподателя твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, поради наличие на съществени процесуални нарушения. В писмени бележки развива подробни доводи за липса на яснота по отношение на точно установяване на времето на извършване на нарушението, поради различно посочени часове на извършването му в ЗППАМ и издадения АУАН.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и прави искане за отмяна на процесния административен акт, по съображения развити в писмени бележки.

Ответникът – мл. автоконтрольор към ОДМВР С., РУ Е. П.-З. В. Д., редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.05.2024г., жалбоподателят И. И. К. управлявал МПС – М. ЛАНСЕР с рег. [рег.номер на МПС] в [община], от третокласен път III-105, с посока на движение от ул.Искърско дефиле към [населено място], е спрял за проверка от органите на ОДМВР С. на 144.400 км. (Х. С.). При извършената от органите на ОДМВР-С. проверка, е установено, че К. управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози, установено по надлежния ред с техническо средство DRAGER DRUG TEST 5000 STK с фабричен номер ARJF – 0033, като техническото средство е отчело употреба на Канабис - 25 от водача. Пробата е с пореден номер на техническото средство 101 извършена в 16:35 ч. на 02.05.2024г. На водача И. И. К. е издаден талон за изследване с номер 135605 /л.15/, връчен в 17,45ч. за ФСМП-Е. П. с указания за явяване в лечебното заведение до 45мин. след получаване на талона, което е удостоверено с подписа на провереното лице.

По делото е приложен Протокол за медицинско изследване и вземане на биологична проба за концентрация на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /л.17/, от който се установява, че И. К. се е явил в Ц.-С., ФСМП-Е. П. в 17,50ч., но е отказал да даде проба.

На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА, № 1231156 /л.12/, връчен на К. на същата дата и подписан без никакви възражения от него. С оглед на резултатите от извършената проверка и на основание чл. 22 ЗАНН, на 02.05.2024 г. е издадена и оспорената ЗППАМ № 24-0262-000048 от 02.05.2024г. по чл. 171, т.2А, б. „Б“ от ЗДвП, с която е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца. Отнето е СРМПС №[ЕИК] и два броя рег.табели [рег.номер на МПС] .

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 914848 от 02.05.2024г., издаден от мл. автоконтрольор в Отдел ПП- СДВР, връчен на К. на същата дата и подписан без никакви възражения от нея.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 517з-2035/14.04.2022г. за определяне на длъжностните лица от Областна дирекция на МВР-С. да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по ЗДвП; Заповед № 8121з-329/22.03.2022г. за определяне на технически средства за извършване на проверка за установяване на концентрация на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамвай или самоходна машина, както и на участници в ПТП и тестове за установяване на употреба на наркотични средства или техни аналози от същите лица, Заповед № 517з-1462/19.3.2019г., съгласно която мл. инспектор З. Д. заема длъжността мл. автоконтрольор в 1 степен в група „охранителна полиция“ на РУ-Е. П. при ОД на МВР-С. и Акт за встъпване в длъжност на мл.инспектор З. В. Д.;

„Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества“ /л.14/; докладна записка от мл.инспектор З.Д., АУАН серия ГА, № 1231156/02.05.2024г., талон за медицинско изследване № 135605, „справка картон“ за водача К. /л.25, с отразени нарушения, издадени фишове, НП и ЗППАМ/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от мл. автоконтрольор в група „Охранителна полиция“ на РУ-Е. П. при ОД на МВР С.. Съгласно Заповед № 517з-2035/14.04.2022г. на ВПД директора на ОД на МВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са младши автоконтрольори II и I степен от сектор „Пътна полиция“ и РУ при ОД на МВР-С.. Съгласно Заповед № 517з – 1462/19.03.2019г. издателят на ЗППАМ -мл. инспектор Д., заема длъжността мл. автоконтрольор в I степен в група „Охранителна полиция“, на РУ-Е. П.. С оглед на това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, противно на твърденията на жалбоподателя.

Принудителните административни мерки по чл. 171, т.2а, б.„б“ ЗДвП се налагат „за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения“, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл.22, предложение второ от Закона за административните нарушения и наказания. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл.2, ал.1 от

АПК и във вр. с чл.23 от ЗАНН, се прилага редът на АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с акта за установяване на административно нарушение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове за установяване на административни нарушения имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая, е налице АУАН, подписан без възражение от водача, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена и процесната ЗППАМ.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. б от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекрътяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство: „ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година“.

В случая административният орган правилно е приел, че са налице предпоставките на чл. 171, т. 2а б. "Б" ЗДвП, тъй като от съставения АУАН е установено, че на жалбоподателят е извършена проверка за употреба на наркотици с техническо средство, при която е установено че същия е употребил наркотични вещества: Канабис-25. С проявлението на релевантните факти е възникнало правото на административния орган да приложи принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а б. "Б" ЗДвП, като прекрати регистрацията на ППС, собственост на жалбоподателя. В случая, е наложена ПАМ прекрътяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Продължителността на срока на мярката е определена от органа съобразно степента на обществена опасност на деянието и дееца. Не е налице неспазване на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона -предотвратяване и преустановяване на възможността лицето да извърши нарушения по ЗДвП, за осигуряване безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се осуети възможността на дееца да извърши други нарушения на правилата за движение по пътищата

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. К. с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0262-000048/02.05.2024г., издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР С., РУ Е. П.-З. В. Д., с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т.2 а, б.“б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка–прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: